

Legge: Kops

T = 7'30

08-1157 A Sm 1

< 6.5.98

1157/A

Scuola Superiore di Lingue Moderne per Traduttori e Interpreti
Esami di profitto - sessione estiva
I Appello
Esame di interpretazione consecutiva Neerlandese - Italiano

PROFIEL

Streng in de leer, vriendelijk in de omgang

In zijn zestien jaar bij De Nederlandsche Bank boetseerde Wim Duisenberg (62) zijn reputatie. Inmiddels geldt hij onder centrale bankiers, politici en 'gewone' mensen, als gezaghebbend, streng in de leer maar vriendelijk in de omgang.

ONLANGS is hij nog uitgeroepen tot de strengste centrale bankier van de rijkewereld, nog voor zijn Duitse, Amerikaanse en Franse concurrenten. Een hele prestatie, vooral omdat Wim Duisenberg op dit moment helemaal geen centrale bankier is. Hij is nog steeds voorzitter van het Europees Monetair Instituut. Maar is sinds zaterdag ook de eerste Europese centrale bankier, een baan waaraan hij op 1 juli zal beginnen.

Veel verandert er dan niet voor Duisenberg. Hij blijft gewoon in Frankfurt werken, in dezelfde glazen kantoorhol, op dezelfde kamer. Alleen het naambordje van het kantoor verandert, van EMI in

ECB. Dan zit hij op een post waar hij eigenlijk niet wilde zitten en waar de Fransen hem liever niet wilde hebben.

Toen Duisenberg in 1996 werd gevraagd president van het EMI te worden had hij hele andere toekomstplannen. Vervroegd met pensioen, vogels kijken en vooral veel golfen. Net als zijn voorganger Jelle Zijlstra wilde Duisenberg op zijn 62ste afscheid nemen als president van De Nederlandsche Bank. Dan zou hij de Bank en de gulden zestien jaar hebben gediend.

Maar vooral onder druk van de Duitsers ging Duisenberg om, tot grote verrassing van zijn vrouw die in de VIP-room van Schiphol op weg naar een vergadering van het Internationaal Monetair Fonds, er achterkwam dat haar Wim op het punt stond een nieuwe carrière te beginnen.

'De motivatie is vooral gekomen uit het proces waar ik middenin zit. Als gevolg van mijn werk ben ik dag in dag uit bezig met de voorbereidingen op de euro', verklaarde Duisenberg zijn ommekeer tegenover het *Financieel Dagblad*. 'Als centrale bankier

moet je eigenlijk neutraal zijn, maar zelf ben ik een groot voorstander van de euro en het hele proces.'

De keus voor Duisenberg is een keus voor zekerheid. Duisenberg geldt onder centrale bankiers, politici en 'gewone' mensen, als gezaghebbend, vertrouwenwekkend, streng in de leer maar vriendelijk in de omgang. Het is een reputatie die hij in zijn zestien Bankjaren heeft opgebouwd.

Dat ging in het begin niet eenvoudig. Hij was nog maar net ingewerkt of premier Lubbers en minister Ruting van Financiën besloten in 1983 de gulden in koers te laten dalen tegenover de Duitse mark, tegen het dringende advies van Duisenberg in. Deze beslissing schaafde het aanzien van de harde gulden en dat straatde ook af op de man die was benoemd om die hardheid te bewaaken.

Lubbers kende Duisenberg nog goed uit het kabinet-Den Uyl (1973-1977). Duisenberg was in deze rooms-rode coalitie minister van Financiën; Lubbers deed Economische Zaken. Het was het kabinet van de oliecrisis en het

net van de eerste bezuinigingen. Duisenberg formuleerde de '1-procentnorm' bedoeld om de stijging van de overheidsuitgaven in te tomen. Dat kwam hem toen op zeer heftige kritiek te staan uit zijn eigen partij, de PvdA. In deze tijd zou zo'n poging tot bezuinigingen worden weggehoond als potverteren, ook door de PvdA.

Duisenbergs overstap naar de politiek was een verrassing. Voor de buitenwereld was hij een grote onbekende, voor de Nederlandse economische wereld niet. Van 1970 tot 1973 was hij hoogleraar economie aan de Universiteit van Amsterdam. Daarvoor was hij een jaartje directie-adviseur bij zijn latere werkgever, De Nederlandse Bank. Die benoeming volgde op een periode van vier jaar als stafchef bij het IMF.

Zijn vertrek uit de politiek was een minder grote verrassing. Al tijdens zijn ministerschap had Duisenberg aangegeven geen loopbaan als volksvertegenwoordiger na te streven. Toch kwam hij in 1977 in de Kamer terecht, na de mislukte poging een tweede kabinet-Den Uyl te formieren.

Duisenberg (62) is voor acht jaar benoemd als president van de Europese Centrale Bank. Die termijn staat in het verdrag van Maastricht en zo heeft Duisenberg zelf het ook gewild. Maar dat ECB zal blijven staat vast.

Om tot president benoemd te kunnen worden heeft Duisenberg zaterdag in Brussel een briefje geschreven aan de veertien regeringsleiders en die ene president van Europa. Daarin zegt hij zijn 'oudertom te voelen en er-de-voorkeur aan te geven dat een jaarje of vier de brug naar te geven.'

Voor de lezeressen van het maandblad Opzij is dat geen nieuws. 'Ik geef niemand die garantie dat ik die volle periode zal aanblijven', zei Duisenberg in november 1996 tegen Opzij. 'Ik be loof wel dat ik niet na drie maanden en ook niet na een of twee jaar zal stoppen, maar verder gaat mijn garantie niet.'

Hartko van den Hende